कर्णिकाराराजवृक्षास्तेषांवनं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥२७॥ क्षीरवत्श्वेताधारायस्याःसागंगा विश्वरूपाविश्वोविष्णुस्तद्रूपा तथाचस्मरंति योसौसर्वगतोविष्णुश्चित्स्वरूपीनिरंजनः सएवद्रवरूपेणगंगांभोना त्रसंशयइति ॥ २८ ॥ २९ ॥ तयैवप्रवेगेनमेरुप्राकारात्पतनजनितबलेनखनंत्यासन्ह्रदउत्पादितइतिसंबंधः ॥३०॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सुवर्णवर्णाःगौराः॥ ३३ ॥ निष्टप्तेति पीतभास्वराइत्यर्थः ॥३४॥ अपरगं डिकाःअन्येगंधमादनस्यैवावयवभूताबुद्बुदोपमाःक्षुद्रशैलाः गंडोभूषणबुद्बुदेइतिमेदिनी स्वार्थिकःकः ॥३५॥ उत्पलवर्णेनआभांतिताःउत्पलवर्णाभाः ॥३६॥ नीलात्परतरमिति नीलोत्पलधरमित्यपपाठः

पार्श्वेतस्योत्तरेदिव्यंसर्वर्तुकुसुमैश्चितं॥ कर्णिकारवनंरम्यंशिलाजालसमुद्गतं ॥ २४॥ तत्रसाक्षात्पशुपतिर्दिव्यैर्भूतैःसमावृतः ॥ उमासहायोभगवान्रमते भूतभावनः॥ २५॥ कर्णिकारमयींमालांबिभ्रत्पादावलंबिनीं॥ त्रिभिर्नेत्रैःकृतोद्योतस्त्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः ॥२६॥ तमुग्रतपसःसिद्धाःसुव्रताःसत्यवादिनः॥ पश्यंतिनहिदुर्वृत्तैःशक्योद्रष्टुंमहेश्वरः॥२७॥ तस्यशैलस्यशिखरात्क्षीरधारानरेश्वर॥ विश्वरूपापरिमिताभीमनिर्घातनिःस्वना॥२८॥ पुण्यापुण्यतमैर्जुष्टागं गाभागीरथीशुभा॥ प्लवंतीवप्रवेगेनन्ह्रदेचंद्रमसःशुभे॥२९॥ तयात्युत्पादितःपुण्यःसन्ह्रदःसागरोपमः॥ तांधारयामासतदादुर्धरांपर्वतैरपि॥३०॥शतंवर्षस हस्राणांशिरसैवपिनाकधृक्॥ मेरोस्तुपश्चिमेपार्श्वेकेतुमालोमहीपते॥ ३१ ॥ जंबूखंडेतुतत्रैवमहाजनपदोनृप॥ आयुर्दशसहस्राणिवर्षाणांतत्रभारत॥३२॥ सुवर्णवर्णाश्चनराःस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः॥ अनामयावीतशोकानित्यंमुदितमानसाः॥ ३३॥ जायंतेमानवास्तत्रनिष्टप्तकनकप्रभाः ॥ गंधमादनशृंगेषुकुबे रःसहराक्षसैः॥ ३४॥ संवृतोऽप्सरसांसंघैर्मोदतेगुह्यकाधिपः॥ गंधमादनपार्श्वेतुपरेत्वपरगंडिकाः॥ ३५॥ एकादशसहस्राणिवर्षाणांपरमायुषः॥ तत्रहृष्टा नराराजंस्तेजोयुक्तामहाबलाः॥ स्त्रियश्चोत्पलवर्णाभाःसर्वाःसुप्रियदर्शनाः॥३६॥ नीलात्परतरंश्वेतंश्वेताद्धैरण्यकंपरं॥ वर्षमैरावतंराजन्नानाजनपदावृतं॥ ॥ ३७॥ धनुःसंस्थेमहाराजद्वेवर्षेदक्षिणोत्तरे॥ इलावृतंमध्यमंतुपंचवर्षाणिचैवहि॥ ३८॥ उत्तरोत्तरमेतेभ्योवर्षमुद्रिच्यतेगुणैः ॥ आयुःप्रमाणमारोग्यंधर्म तःकामतोर्थतः॥ ३९॥

एवंहिमवतोदक्षिणेभरतवर्षं तदुत्तरेहैमवतंवर्षं हेमकूटादुत्तरेहरिवर्षं निषधादुत्तरेनीलाच्चदक्षिणेमेरोःपरितइलावृतमेकमेवचतुर्थंवर्षं अत्रैवकेचिद्भद्राश्वकेतुमालयो र्वर्षांतरत्वंप्रकल्प्यनववर्षाणीत्याचक्षते ततोनीलात्पर्वतात्उत्तरतःश्वेतंपंचमंवर्षं श्वेतात्पर्वतादुत्तरतोहैरण्यकंवर्षंषष्ठं ततःशृंगवत्पर्वतात्ऐरावतंसप्तमंवर्षं ॥ ३७ ॥ धनुःसंस्थेधनुष्कोटी संस्थाशब्दःसमाप्तिवच नः संतिष्ठतेग्निहोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् तेनमिश्रितधनुष्कोटिद्वयाकारेइत्यर्थः शार्ङ्गस्यहिधनुषोद्वेकोटीएकीकृतेभवतस्तदामध्येकिंचिन्नतंत्रिकोणंभवति अतएवरामसेतौधनुष्कोटिशब्देनैवरत्नाकरमहोद ध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशोव्यवह्रियते एवमाकारंदक्षिणेभरतवर्षउत्तरेऐरावतंचमध्येपंचेतिसप्तवर्षाणि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

Digitized by Google